

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historia Zaringo Badensis

Schöpflin, Johann Daniel

Carolsruhae, 1763

Otto II. [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-295084](#)

Zumwiger & Dietericum Kotzen, Armigeros. Post hæc solus
cum patre in Chartis comparet Otto, unicus patrimonii totius
Hachbergici heres.

O T T O I I.

§. X X.

Anno 1410. die Sat. ante S. Margar. Otto hic Marchio
affini suo Friderico Leining. atque sorori suæ Margarethæ, dotis
a matre promissæ loco, vicum Üringen tradidit. Die Merc. post
S. Laur. vicos Schaffhusen & Betzingen Paulo Morsero, ejusque
posterioris maribus, concessit in feudum.

*Acta ab
An. 1410.*

Anno 1411. festo S. Lucæ Monasterio S. Petri, in monte
Kayserstul ditionis Höhingenæ sito, ad mentem patris sui defuncti,
ecclesiam & jus patronatus in *Vogtsberg*, ejusdem montis vico,
donavit. Fridericus, Dux Austr. loco Johannis Marchionis
Hachbergæ, Ottōnem hunc, ex fratre ejus nepotem, Endingæ
Advocatum constituit; Neoburgi die Sat. ante S. Laur.

Anno 1412. Henrico de Wifenege vicos Denzlingen &
Berchtoltskirchen; Jo. Oswaldo Zumwiger jus piscationis in rivo
Bretten & jurisdictionem circa Castrum Weyer oppignerat Otto.

Anno 1414. die S. Jac. ob æs alienum, quod pater ejus
contraxerat, Dynastias suas Hachberg & Höhingen Marchioni

A a a 3

Badensi Bernardo pro 8000. flor. Rhen. vendidit, hac lege, ut Höhingensem ad dies vitæ ipse retineret, Hachbergensem vero, si forte cum æquali matrimonium iniret, redimere posset. Otto terras has suas prius obtulerat Rudolfo, Saufenbergicæ Lineæ Marchioni, sed hic auctor fuit, ut eas venderet Bernardo Badensi.

Anno 1416. die Merc. ante Reminiscere Rudolfus de Schnellingen, Armiger, Ottonis Marchionis nomine judicium feudale habuit in Üringen, cuius assessores fuerunt Jo. de Stauffen, Miles, Dietericus de Rathsamhausen ad Lapidem senior, & Joh. de Hohenfirst. Agebatur de Vico Vörstetten & rivulo Schoppach, quos Hanemannus Snewelin de Landeck, Miles, ut bona a Valckensteiniis jure emptionis comparata; Jo. Oswaldus zum Weyer vero ut feudum, post extintos Valckensteinios ab Ottone Marchione receptum postulabat. Vicit causa Oswaldi; Hanemannus nihil præter bona quædam allodialia servavit.

§. X X I.

Hachberga ad Badenses translata. Anno 1418. Otto Marchio cum cælebs decederet, & in eo Hachberga-Hachbergicus Marchionum ramus exaruisset, terræ ejus omnes ad Badensem Marchionum Lineam seniorem, virtute emptionis triennio ante peractæ, transferunt, quæ seculo quoque sequenti Hachberga-Sausenbergicas ditiones Badensibus junxit.

Hachbergæ Marchiones ergo terras suas, ut Zaringici patrimonii partem, jure allodiali possederant; id quod de Marchionibus Badæ, Hachbergenium successoribus, quoque ad annum usque 1475. dicendum. Fridericus III. Imp. enim Christophorum & Albertum eo tempore investiens de Marchionatu Badensi, in Literis feudalibus Hachbergici quoque fecit mentionem; (y) quod Hachbergæ feudalis primum reperimus exemplum.

§. XXXI.

Formulam *Dei gratia* Hachbergæ Marchioni Henrico II. Marchio-
Equiti Rudolfus I. Cæsar Anno 1289. adscripsit; uti supra num
ostensum. Hachb.
dignitas.

In Conventibus Imperii publicis inter primarios Imperii Principes semper occurunt Marchiones Hachbergæ; cuius rei exemplum suppeditant Comitia An. 1281. à Rudolpho I. habita Vindelicorum Augustæ, ubi idem Henricus II. cum Duce Teccenfi & Marchione de Baden recensetur, uti superius quoque fuit relatum.

Hæc de Hachberga - Hachbergicis rebus, quæ aridiores, Epilogus quod arctis semper finibus inclusi fuerunt hujus Lineæ Marchiones,

(y) Charta extat apud LUNIG. Part. spec. Cont. II. pag. 947.

nec rebus gestis, si Henricum Equitem excipias, illustres, nec augmentis opum potentes, in mediocri semper constituti fortuna; quamvis matrimonio Usenbergica bona suis terris adjecerint. Ducentos per annos nonnisi quinque generationibus propagati; terrarum divisionibus inter se debiles semper atque inglorii.

Nunc ad Hachberga - Saufenbergenses transimus, quorum fortuna splendidior & fata illustriora fuerunt.

CAPUT